

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Diei vnus per singulos menses collectionem instituit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

actiones & verba, sed & cogitata, & animi quoque interiores affectus; quemadmodum ijs schedis constat, quæ Superioribus ipse ad impetrandas obiurgationes publicas obtrudebat, in quibus tam exiles suos defectus adnotabat, vt haud obscure appareret, quantâ cæli luce esset illustratus, quantaq; innocentia duceret vitam. Et certè, qui hæc audiebant, admiratione iuxta ac pudore sancto afficiebantur: multiq;e, quos noui, (pro eâ quam de eo conceperant sanctitatis opinione) id genus schedia habuere in honore.

Sed, ne quotidianæ hæ suæ exercitationes hebescerent, excogitauit scilicet religiosissimus Iuuenis nouam præterea industriam, *Diei unius per singulos menses collectio.* tuendi seruandique earum sempiternum vigorem. Nimirum, de Maiorum licentiâ, diem Festum aliquem aut Feriatum, erepto ex studijs otio, quot mensibus seponebat, animi sui rebus inspiciendis. Hoc ille die neque cubiculo egrediebatur, neque cum domesticis agebat, perinde atque receptui cecinisset, & in secretiores se occupationes abdidisset: extraque quaternas (quas meditando consumebat) horas, diei reliquum cognoscendis vitæ suæ moribus impèdebat. Diem cum die, hebdomadâ cum hebdomadâ, mensẽ cum mense componebat, in semet descendendo, vt damni lucrive rationes sibi consta-

constarent. Inquirebat, an leges nostras accuratè obseruasset: reputabat secum, an ordinem, quem sibi præscripserat ipse, propofitaque quæ animo destinauerat, constanter tenuisset: quemadmodum conscientia quæstiones exercuisset: quomodo oculos, linguam reliquosque sensus refrenasset. Si autem huius suæ citharæ fidem aliquam remiffiorem aduertisset, protinus intendebat, vt suauiem concentum faceret auribus diuinis. Atque hæ ferè artes & industriæ sunt, quibus Ioannes, ad vitanda mala, noxasque declinandas, (quæ prima est iustitiæ pars) utebatur: nunc, quâ ratione partem alteram bene agendi impleuerit, ex illo Dauidis monitu, *Declina à malo, & fac bonitatem*, aspicimus.

Summa eius de Societate existimatio.

Illud ante omnia ponendum est, tantam apud eum extitisse Societatis existimationem, vt verbis ea explicari haud queat: quod soli illi intelligunt, qui quotidianâ eius familiaritate vtentes, ex loquentis id ore acceperunt. Non aliter de eâ, ac de re aliquâ diuinâ, grauibus dignisque verbis loquebatur. Consueuerat appellare, Societatem sanctam, Societatem amoris, Opus diuinum, Matrem nostram. Opinabatur vitæ nostræ institutum perfectam quamdam esse similitudinem illius vitæ quam Christus degerat in terris,